

gave at søge at faa Parterne forligte, og det vil sikkert heller ingen Vanskelighed volde at faa en saadan Bestemmelse ind i Forslaget.

Med de Bemærkninger vil jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget, og efter den Behandling, det har faaet her i Dag, er der jo gode Chancer for, at der kan komme en Lov ud af det, og dersom det kunde ske i denne Samling, vilde det sikkert være heldigt.

J. H. Jensen: Efter de mange velvillige Udtalelser, der ere fremsatte angaaende det foreliggende Lovforslag, kan man sikkert nære grundet Haab om, at Forslaget kan gennemføres allerede i denne Samling, skønt vi allerede ere rykkede langt frem i Tiden, og jeg er overbevist om, at kunne vi faa Forslaget gennemført, vilde det blive hilst mange Steder med Glæde. Der er ikke en eneste Rigsdagsmand, og jeg havde nær sagt ikke et eneste Individ i Samfundet, som ikke har haft Løjlighed til at se, hvorledes den ene efter den anden af deres Medborgere er bleven snydt ved Handel, og de, det oftest gaar ud over, ere ikke dem, der handle af Lyst, fordi de gerne ville handle, men fordi Nødvendigheden byder det, og Bedriften fordrer det. Jeg er ikke i det Tilfælde at være særlig inde i Hestehandelen, saaledes som den ærede sidste Taler var det, jeg har kun en Gang købt en Hest, og det kom jeg godt fra. Derimod maa jeg indrømme, at jeg enkelte Gange er bleven narret ved Kreaturhandeler, endskønt jeg aldrig har handlet, uden at Nødvendigheden bød det. Jeg er dog aldrig gaaet til Domstolene, og det af den Grund, at jeg hellere har villet tage det lille Tab end det store. I et Par Tilfælde har jeg ikke betvivlet, at jeg med største Lethed havde kunnet vinde Sagen, men jeg har begge Gange været klar over, at jeg vilde tabe Penge samtidig, og for at undgaa dette har jeg ikke søgt Domstolene. Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) hævdede jo, og han maa som Herredsfoged kende dertil, at der ikke kom saa mange Sager af denne Art for Retten som før. Jeg tror, det er, fordi Folk have faaet en dyrekøbt Erfaring for, at det er kostbart at vinde sin Sag for Retten. Derimod har det ærede Medlem Ret, som har ment, at Bedragerierne ikke ere i Aftagende. Jeg er snarere tilbøjelig til at tro, at de ere i Tiltagende. Kunne vi nu faa indført en Domstol, som var billig og let for Beboerne at gaa til, og som der

var Haab om kunde tilendebringe Sagen i rimelig Tid, var der mange, som vilde følge den Vej.

Nu er det jo langsomt og besværligt. Jeg har i den senere Tid to—tre Gange været i Justitsministeriet og henvendt mig til Ministeren selv endda med Spørgsmaal, om der ikke var noget at gøre i en Sag angaaende en Kreaturhandel, hvor man skulde synes, at det var soleklart, at den ene Part var narret, men hvor han ikke kunde faa Sagen bragt til Afslutning. Det ene Tilfælde angik en tuberkuløs Ko, som blev slagtet i et offentligt Slagtehus og synet af de stedlige Autoriteter, sendt til København og synet der af Statens Autoriteter. Begge Steder erklærede de, at Koen var i en langt fremskreden Lungetuberkulose, da den blev købt, men trods dette bestemte Faktum har Sagen staaet hen i et Aar, og maaske der endnu er et Aar tilbage. Folk kunne nu ikke forstaa, at der ikke kan være noget at gøre for at faa en saadan Sag til Afslutning, og den paagældende Mand har været hos mig for at forespørge, om Justitsministeren ikke kunde gøre noget, men jeg ved godt, at hvor mægtig Justitsministeren end er, saa er han ganske afmægtig der. Sagførerne kunne komme med deres Indlæg og blive ved at trække Sagen ud, indtil Kreaturet er spist op og lidt til.

Jeg har derfor det Haab, at det foreliggende Lovforslag skulde for en Del raade Bod paa disse Skavanker, men det staaer saaledes for mig, at skal det kunne lade sig gøre i nævneværdig Grad, maa vi gaa videre og gaa den Vej, som det ærede Medlem for Kalundborg har foreslaaet, at Handeler, hvor der ikke er truffet anden Aftale, maa ind under Lovens Bestemmelser. Fik vi det ordnet saaledes, vilde det være et Fremskridt, og saa vilde de allerfleste Afgørelser falde ind under Voldgiftsdomstolen. Skulle vi derimod have det som en Undtagelse, saaledes at der skal være truffet en udtrykkelig Aftale før, under eller efter Handelen, saa skulle vi se, at de snedige Handelsmænd ville søge at slippe udenom det. Det har maaske været aftalt, og Vidner have maaske hørt det, men saa vil den snedige Handelsmand sige: Ja, der blev ganske vist talt om det, men bagefter bleve vi enige om, at det skulde være anderledes, og saa faar han et Par Mennesker til at vidne anderledes, og saa trækkes Sagen ud i det uendelige. Nej, det afgørende maa være, at hvor der ikke bevislig er truffet modsat Aftale, skal Sagen ind under Vold-